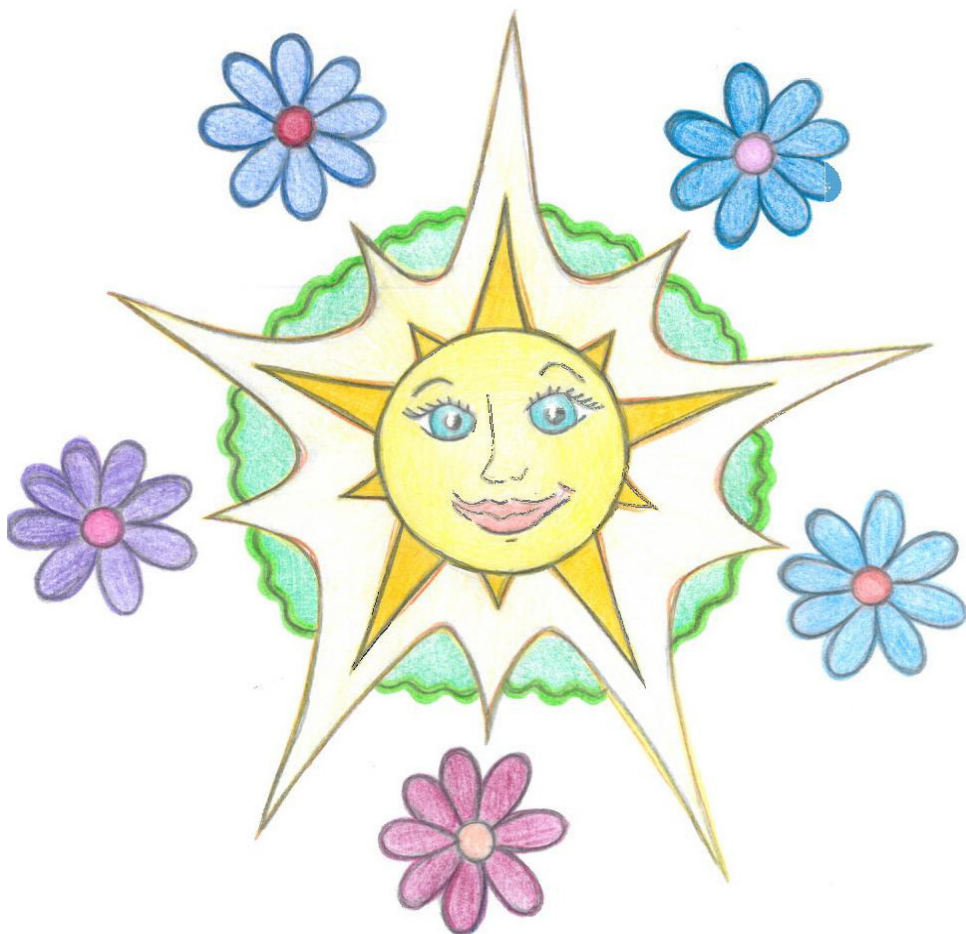

m'ntaal

43: zomer

Redactioneel

Sam Theunissen

Lieve allemaal, het is zo ver: alweer de laatste m'ntaal van dit collegejaar. Dat betekent dat we er gewoon weer een jaar colleges en tentamens op hebben zitten! Gelukkig was ook de andere kant van het studentenleven bij de meesten goed vertegenwoordigd in de vorm van feestjes, scavengerhunts en lezingen. Deze m'ntaal is dan ook speciaal geschreven om jullie te herinneren aan al die leuke dingen die het afgelopen semester zijn gebeurd binnen jullie favoriete groep taalwetenschappers. Ook deze laatste literaire uitspatting van het collegejaar is zoals altijd met liefde door de PubCie gemaakt, dus ik hoop dat jullie hem met plezier zullen lezen en kunnen terugblikken op wat weer een superleuk jaar was. Voor de PubCie: bedankt dat ik het afgelopen jaar jullie voorzitter mocht zijn, jullie zijn altijd gezellig en soms zelfs goed bij pubquizzes. Ik wens heel InTenS een fijne zomervakantie en ik zie jullie na de zomer graag weer! Liefs.

Op Stapel

28 Juni	Eindejaarsbarbecue
29 Juni	Efteling
2 Juli	ALA

Colofon

Hoofdredactie:
Sam Theunissen

Redactie:
Loes van den Heuvel
Jiska Koemans
Nikki van Gasteren
Dennis Joosen
Katarina Laken
Simon Claassen
Manon Willems
Marjolein de Groot
Jayson Koch

Vormgeving:
Thijs Trompenaars

Voorkant:
Jiska Koemans

Verder werkten mee:
Helen de Hoop
Thomas Mijnders
Milou van Gogh
Natasja van Rossum
Pim Klaassen
Esther Janse

Van het Bestuur

Thomas Mijnders

Dit keer was het aan mij de eer om een stukje namens het bestuur te schrijven. Ons bestuursjaar zit het er alweer bijna op, en jullie zijn als het goed is ook klaar of bijna klaar met colleges en tentamens tegen de tijd dat jullie dit lezen. Het afgelopen jaar was soms vermoeiend, maar alle leuke mensen die we hebben ontmoet en alle evenementen die we hebben bijgewoond, hebben er een geweldig jaar van gemaakt. Ik had dit bestuursjaar niet willen missen, zeker met mijn drie geweldige medebestuurleden. Na de voor iedereen welverdiende zomervakantie is het tijd om het stokje over te dragen aan onze opvolgers, over wie ik op dit moment nog geen definitieve uitspraken wil doen omdat ze nog niet aangekondigd zijn :) Ik hoop dat jullie op dit moment genieten van de barbecue of anderszins van jullie welverdiende rust!

Inhoudsopgave

Redactioneel	2
Op Stapel	2
Van het Bestuur	3
Van de OpCo	4
Kroegcollege.....	5
InTenS over de grens in Canada.....	6
Kerst-enNieuw.....	9
Pokertoernooi.....	10
RAGweek.....	11
Pubquiz.....	12
InTenS test.....	13
Filmavond: The Shape of Water.....	15
Meer dan alleen letters.....	16
In het plakboek	20
Batavierenrace.....	22
Gebarentaalcursus.....	23
Kroegentocht	24
Scavengerhunt	26
M'nstage	27
InTenS internet	29
Lezing Luis Miguel	31
InTenS T.W.I.S.T.ed	33
Interview met Esther Janse	34
Een Hoop Taal	38

Van de OpCo

Milou van Gogh

Als jullie dit lezen, hebben jullie hopelijk niet al te veel tentamens en deadlines meer en zit het collegejaar er bijna weer op. Dit betekent ook dat het er voor de OpCo bijna op zit. Zoals jullie misschien al wel gezien hebben, gaan Sophie, Liz en ik alle drie stoppen na de zomer en worden wij vervangen door drie nieuwe studenten. Inge Pasman, Sam Theunissen en Suzanne de Jong hebben volgend jaar de eer om jullie te gaan vertegenwoordigen in de OpCo. Daarnaast verandert ook de samenstelling van de docenten in de OpCo. Klaar Vernaillen zal namelijk de plek van Joop Kerkhoff overnemen.

Dit jaar hebben we ons niet alleen beziggehouden met de evaluaties van de cursussen, maar ook met de nieuwe invulling van de minorruimte, de profileringsminoren. Op het moment van schrijven moet er nog gestemd gaan worden over de plannen, maar het ziet ernaar uit dat ze doorgevoerd gaan worden. In dit nieuwe stelsel moeten studenten in het derde jaar een keuze maken voor een bepaald profiel. De studenten kiezen dan cursussen die binnen het thema van het profiel vallen en ze zullen plaatsnemen in een denktank die aansluit bij het profiel. Als OpCo hebben we dit jaar de taak gehad om kritisch naar dit plan en de invulling van de profielen te kijken en waar mogelijk hebben we advies gegeven. Overigens gaan deze plannen pas gelden voor de het cohort 2018-2019, dus als je dit nu leest, val je gewoon nog onder het huidige stelsel.

Natuurlijk willen we jullie ook bedanken voor alle ingevulde cursusevaluaties en alle opmerkingen en feedback tijdens de spui-uurtjes. Zonder jullie inzet wordt het lastig om cursussen te verbeteren, dus blijf dit vooral doen. Verder wensen we jullie een fijne vakantie (of heel veel succes met de tentamens) en hopen we dat jullie volgend collegejaar de nieuwe OpCo weer zullen helpen met het verbeteren van het onderwijs.

Time flies when you're having fun! Deze activiteit heeft namelijk al een hele tijd geleden plaatsgevonden. Ongeveer een half jaar geleden, op 19 december 2017, vond het kroegcollege plaats in café 't Haantje. Toch blikken we hier nog even op terug, zodat alle leuke herinneringen hieraan weer opgehaald kunnen worden.

In het kleine, donkere 'zaaltje' achterin de kroeg kwamen verschillende letterenverenigingen bij elkaar in de hoop iets van elkaar op te kunnen steken. Door middel van presentaties liet InTenS samen met de studieverenigingen DVN, ¿OuiSí? en G.A.G. zien waar zij zich zoal mee bezig houden.

InTenS was hierbij goed vertegenwoordigd met maar liefst twee presentaties. Allereerst vertelde Jiska iets over haar bachelorscriptie, waarbij zij heeft gekeken naar herkenning van emoties in Italiaanse spraakfragmenten. Aan deze spraakfragmenten had ze verschillende soorten ruis toegevoegd om te kijken of dat de herkenning en beoordeling van de emoties beïnvloedde. Vervolgens was het de beurt aan Simon om ons iets te vertellen over het veldwerk dat hij heeft gedaan in het Amazonegebied van Peru onder leiding van Luis Miguel.

De andere studieverenigingen waren natuurlijk onder de indruk van deze verhalen door onze InTenS'elingen, maar nu wilden zij op hun beurt ook hun kwaliteiten aan ons laten zien. Iemand van G.A.G. had zelfs een heel toneelstuk in elkaar gezet en daar wilde ze ons graag iets over vertellen. Ook werd er verteld over een onderzoek waarin het effect van alcoholgebruik op het spreken van een tweede taal werd bekeken.

Door de zeer uiteenlopende onderwerpen was er voor ieder wat wils. Dit was dus een gezellige maar ook zeker een leerzame avond. Wie had er ooit gedacht dat je in een kroeg nog zoveel nuttige, nieuwe dingen zou leren?!

InTenS over de grens...

in Canada

Natasja van Rossum

Afgelopen periode ben ik voor 6 maanden naar Canada geweest om daar mijn minor te volgen. Ik heb in de hoofdstad, Ottawa, gestudeerd van september tot halverwege december, maar het leek mij leuk om zowel de zomer als de winter hier mee te maken en dus ben ik van eind juli tot eind januari in Canada geweest en het waren 6 fantastische maanden. Echt, ik raad iedereen aan om een minor te volgen in het buitenland!

Vijf weken voordat ik moest beginnen, ben ik naar Montreal gevlogen om daar wat rond te reizen. Ik verbleef in een hostel en heb ontzettend veel mensen ontmoet, waarmee ik de stad verkend heb en roadtrips gemaakt heb. Oja, een auto huren in Canada is ook echt een aanrader! Benzine is super goedkoop en omdat Canada zo groot is, is het ideaal om een auto te hebben en veel plekken te kunnen zien. Ook ben je vlakbij Amerika. Ik heb een aantal roadtrips gemaakt, zoals naar Washington DC, Bosten en Quebec. Als je de kosten deelt met andere mensen is het vaak ook goedkoper dan het nemen van een bus of een trein (daarnaast heb ik steeds super veel geluk gehad en de goedkoopste en kleinste auto gehuurd, maar bij het ophalen was die er niet meer en ik heb vier keer een audi of bmw meegekregen voor dezelfde prijs). Je kunt naar grote steden toe, maar er zijn ook veel bergen en natuurgebieden die zeker de moeite waard zijn om te bezoeken.

Anderhalve week voordat mijn colleges zouden beginnen, kreeg ik te horen dat het nog enkele weken zou kunnen duren voordat ik een kamer op de campus toegewezen zou krijgen (en dit ook nog eens rond de 1000 dollar per maand zou zijn). Belachelijk, dus ik besloot zelf maar een kamer te zoeken en ben dus wat eerder naar Ottawa vertrokken. Ik ben daar op een soort huizentour gegaan voor exchange students en kreeg al snel een kamer in een huis met 3 andere internationale studenten op loopafstand van de universiteit. Omgerekend betaalde ik hier ongeveer 420 euro per maand voor, wat een erg goede prijs is voor Ottawa. Hier heb ik vier maanden gewoond en het was een fantastische ervaring. Door de tour, hostel en via vrienden in andere huizen leerde je in korte

InTenS over de grens... in Canada

Natasja van Rossum

tijd veel studenten kennen. Al snel werden er weekendjes weg gepland om nog optimaal van de zomer te kunnen genieten en tijd door te brengen met bijvoorbeeld je nieuwe huisgenoten en vrienden. Ik ben meegegaan met de huisgenoten van een vriend die ik in het hostel heb gemaakt en we zijn toen gaan kamperen in een national park. De natuur was daar prachtig en het was een goede manier om iedereen te leren kennen.

Canadezen zijn ook gek op sport. Er zijn twee grote universiteiten in Ottawa, die enorm competitief zijn. Elk jaar houden ze tientallen wedstrijden tegen elkaar waar je bij kunt zitten om je eigen universiteit aan te moedigen. We zaten in arena's waar 25 duizend mensen fanatiek gekleed op de tribunes zaten. Ik ben naar zo'n rugbywedstrijd en ice-hockeywedstrijd geweest en de sfeer was geweldig. Hiernaast zijn we op de foto gegaan met de mascotte van de universiteit, om zo een kleine sfeerimpressie te geven (we kwamen ook te staan in een van de universiteitsbladen).

Natuurlijk heb ik ook nog een beetje gestudeerd daar. Omdat ik nog geen flauw idee heb van wat ik in de toekomst wil gaan doen, heb ik een aantal random vakken uitgekozen die mij wel interessant leken. De vakken in Neuroscience en Cognitive Science vond ik het leukst. Het was een gok of dat mij zou bevallen, maar ik ben erachter gekomen dat het brein mij zo interesseert dat ik hier in Nederland er ook meer over wil leren in de toekomst. Daarnaast heb ik nog een beginnerscursus voor Russisch gevolgd (heel random, maar ook heel leuk) en een vak over Indigenous Peoples in Canada, wat ook ontzettend leerzaam was. Ik heb veel geleerd over de mensen en de cultuur uit het noorden van Canada. Het was ook wel een heftig vak, want ik had geen idee dat de Indigenous peoples het daar zo slecht (gehad) hebben. Het was duidelijk dat dit voor de meeste Canadezen tot op de dag van vandaag nog een gevoelig onderwerp is om over te praten.

InTenS over de grens... in Canada

Natasja van Rossum

Het meeste over de cultuur en over Canada heb ik toch geleerd door met de locals om te gaan. Canadezen zijn extreem aardig en zijn naar mijn ervaringen heel erg open. Ik heb een paar super leuke Canadezen ontmoet en ze hebben me al snel opgenomen in hun vrienden-groep en zelfs uitgenodigd om Thanksgiving met hun familie te vieren.

Drie pagina's om te schrijven over mijn (studie)ervaringen in Canada is absoluut niet voldoende, maar ik hoop jullie een goede impressie te hebben gegeven en jullie enthousiast gemaakt te hebben om ook een minor of stage te gaan volgen in het buitenland. Je zal er zeker geen spijt van krijgen!

Pluimen I

InTenSe complimentjes

Een pluim voor...

Natasja, omdat ze is verkozen voor de FSRL - de OpCo

Tessa, Lennart, Kim, Merle en Stella, voor de goede begeleiding van de meelopers dit jaar - het XVe bestuur

Hans, voor het zijn van de allerbeste mentor die ik tot nu toe op de Radboud heb gehad - Jayson

Alle commissies van InTenS, voor hun fantastische inzet het afgelopen jaar - het XVe bestuur

Joop, voor al het werk dat hij binnen en buiten de opleidingscommissie heeft verricht - de OpCo

Esther, voor het ons herinneren aan de friet/patat-kwestie - de PubCie

Kerst- en Nieuw

Manon Willems

Het is bijna zomer, maar toch blijven we met onze gedachten nog even hangen in de kerstsferen. Met kerst 2018 alweer in het vooruitzicht, wordt er hier toch nog even teruggekeken op kerst 2017. Op 20 december waren we namelijk voor de tweede dag op rij te vinden in café 't Haantje. Dit maal was dit echter niet voor een kroegcollege, maar voor de Kerst en Nieuwactiviteit. Die stond dit keer in het teken van het versieren van kerstballen. Daar kwam heel wat gezelligheid bij kijken, maar ook veel glitters. Heel erg veel glitters!

Onder het genot van heerlijke kerstmuziek met alle bekende klassiekers van onder andere Wham! en Mariah Carey liet iedereen zijn of haar creativiteit de vrije loop. Alles werd uit de kast getrokken om de kerstballen zo mooi mogelijk te versieren. Het was natuurlijk wel de bedoeling dat de kerstbal bij jezelf of bij je ouders thuis in de kerstboom zou belanden. Er werd getekend en geknutseld, maar er werden vooral heel veel glitters gebruikt om de kerstballen zo mooi en opvallend mogelijk te maken. Dit was naast het tekenen ook ongeveer de enige optie om de kerstballen mee te versieren, maar glitters horen nou eenmaal bij iets feestelijks zoals Kerst. Dit leverde bij iedereen hele mooie creaties op. Sommige mensen hadden de smaak zo goed te pakken, dat ze niet één maar twee kerstballen hadden versierd.

Maar als je zo fanatiek bezig bent met het versieren van kerstballen, krijg je natuurlijk wel honger. Daarom beloonde een deel van de groep zich na afloop met heerlijke frietjes.

Om de kerstgedachte een beetje te delen met de eigenaar van het café, hebben we zo goed mogelijk geprobeerd om alle glitters weer te verwijderen. Helaas ben ik er wel een beetje bang voor dat hij deze glitters nog lang na ons bezoek overal heeft aangetroffen.

Pokertoernooi

Sam Theunissen

Zoals ieder jaar was het in februari weer de tijd van het jaar waarin een niet nader te noemen kroeg in Nijmegen-Oost (niet nader te noemen want hij is in de afgelopen 9 pagina's al twee keer genoemd en ik ben een tegenstander van sluikreclame) (het was café 't Haantje) wordt overspoeld door een mengelmoes van informatici en taalwetenschappers. Bij binnenkomst voelde de kroeg als een set van een maffiafilm: tientallen mannen zitten elkaar intimiderend aan te staren, omringd door zilverkleurige koffers met duizenden euro's aan fiches erin. Ik mag mezelf gelukkig prijzen dat de pokerchips deze frisse februariavond geen geld waard bleken te zijn. Want, lieve lezers, wie mij een beetje goed kent weet dat ik voor geen cent kan bluffen of liegen en ik ben daarmee dan ook niet de beste pokerkandidaat. Maar goed, dit jaar zou ik misschien beter presteren dan het jaar daarvoor, want ik wist nu immers hoe het spel gespeeld werd. Toch?

Nou, nee. Ik moet eerlijk zeggen dat ik langer in het spel ben gebleven dan ik had verwacht, maar mijn uiteindelijke speeltijd was toch een beetje teleurstellend. Eigen schuld, dikke bult, want ik legde steeds vijfhonderd euro in als anderen dat deden, gewoon omdat ik dacht dat die enkele koning in mijn hand en mijn vastberaden blik me wel de winst zouden opleveren. Poker blijkt voor mij niet zo te werken. Ik huppelde dus ook vrij snel weer door het zaaltje heen om te kijken of er anderen waren die net zo slecht hadden gespeeld als ik. Dat bleken er helaas maar weinig te zijn. Dat maakte het rondhuppelen niet minder leuk; aan andere tafels ging het er heftig aan toe. De inzet werd om de zoveel tijd verdubbeld, waardoor er al snel met enorme bedragen werd gesmeten. Sommigen hadden het zwaar en hielden krampachtig vast aan hun laatste tien fiches, anderen hadden het geluk dat hun vriend naar huis moest en een erfenis in de vorm van meer dan honderd fiches bij ze achterliet. Of dat eerlijk spel is, is de vraag, maar het voerde de spanning zeker op. Wie er heeft gewonnen weet ik niet meer, want volgens mij was ik toen gefocust op de schaal met hapjes die rondging. Volgend jaar ben ik misschien weer terug met dit stukje, hopelijk met een succesvolle pokercarrière in het verschiet.

Van 7 tot 14 maart was ook dit jaar weer de RAGweek, een week vol activiteiten waarvan alle opbrengsten naar het goede doel gaan. Dit jaar waren de goede doelen Stichting ACNS Projecthulp en 113 Zelfmoordpreventie. Natuurlijk droeg InTenS hier ook weer een steentje aan bij door verschillende activiteiten te organiseren. Zo stonden we op 7 maart, de eerste dag van de RAGweek, op de fancy fair op het Erasmusplein, bij een kraampje heerlijke warme chocolademelk te verkopen, wat erg goed liep. Verder organiseerden we op 12 maart een veilingborrel in ons stamcafé van Ouds. Hier konden onze leden dingen veilen of bieden op dingen die geveild werden. Voorafgaand aan deze borrel hadden we op 8 februari een liefdesledenuurtje gehouden, waarop we hartjeswasknijpers (die Marlou en ik met veel liefde paars hadden geverfd) uitdeelden. Deze wasknijpers konden mensen ruilen anderen voor spullen met meer waarde, die dan vervolgens konden worden geveild op de veilingborrel. De veiling liep erg goed! Er werden onder andere een babyversie van onze mascotte Ollie, een Mario Kart-avondje met het bestuur, een limited edition CD van het vernieuwde InTenS-lied, een screening van the Room en tweemaal de leeftijd van onze docent Hans geveild. In totaal werd er €264 opgehaald!

Ook was er de dag erna, 13 maart, weer de jaarlijkse ganglunch, die InTenS in samenwerking met de andere Letterenverenigingen organiseert op de gang van de twaalfde verdieping van het Erasmusgebouw. Speciaal hiervoor waren Sam en ik extra vroeg opgestaan om samen pindakaaskoekjes te bakken, die helaas niet helemaal zou uitpakten als we hadden gehoopt, waaruit we konden concluderen dat Sam en ik misschien niet het ideale bakduo zijn. Gelukkig hadden we dankzij Jannick ook nog appelflappen om te verkopen en hebben we alsnog een mooi bedrag opgehaald. Al met al vind ik dat we kunnen zeggen dat InTenS een waardig steentje heeft bijgedragen aan het uiteindelijk totaalbedrag dat de RAGweek dit jaar heeft opgehaald!

Pubquiz

Marjolein de Groot

Wie kent Nijmegen als zijn broekzak,
weet waar ter wereld bijen voorkomen
en kent de aangeboren angsten van de mens?

Wie kent de geschiedenis van InTenS,
weet alles van het huidige bestuur
en kan woorden uit dialect afleiden?

Wie oh wie is de slimste van InTens?

Is het Gewoon Team 1?

De originaliteitsprijs hebben ze in ieder geval niet gewonnen
Want een originele naam hebben ze niet verzonnen.

Is het Difficult Difficult Lemon Difficult?
Met duidelijk de nodige filmkennis op zak
Ging dit team tijdens de quiz uit z'n dak

Is het Krakeldingen?

Op eten lijkt dit team verzot
En ze bezitten ook de nodige zelfspot

Is het Briesje?

Een frisse wind die door de kroeg waait
Team Briesje was behoorlijk gehaaid.

Of is het Iets Is Beter Dan Niets?

Een naam bedenken was moeilijk genoeg
Zorgde de rest van de quiz ook voor gezwoeg?

Welkom bij de Pubquiz van InTenS!
PS. De winnaar was gewoon team 1.

InTenS test... taalleerapps

Loes van den Heuvel

Soms wil je je eens niet schuldig voelen als je weer geen zin hebt om bomen te tekenen of na te denken over de betekenis van het woord 'sommige'. Je droomt al weg naar de zomervakantie en denkt aan hoe je die knappe jongens/meisjes/personen gaat versieren aan de kust van een nog nader te bepalen land. Maar welke app kun je nu het beste gebruiken om een nieuwe taal met je mobiel te leren en indruk te maken op deze personen? De PubCie testte drie apps! Hieronder vind je de plus- en minpunten.

Duolingo

- + Teksten ingesproken door native speakers, kwaliteit is gewaarborgd
- + Veel spelementen zoals vergelijken met vrienden en het krijgen van beloningen, veel verschillende soorten oefeningen
- + Als je naar Noorwegen wil om vakken in het Noors te volgen (en die te halen), kom je met DuoLingo uitspelen een heel eind
- Veel reclame tussen de levels
- Als je vanuit het Nederlands een taal wilt leren, kun je alleen Engels leren; overige talen kunnen vanuit het Engels geleerd worden

Memrise

- + Je kunt zelf pakketten aanmaken
- + Meer talen dan DuoLingo; zo kun je ook in een half jaar een aardig woordje Sloveens leren
- + Wil je even geen taal leren, maar op een andere manier verantwoord soggen, dan kun je ook switchen naar o.a. topografie of geschiedenis
- Doordat iedereen pakketten kan aanmaken, is de kwaliteit niet (altijd) gewaarborgd
- Oefeningen zijn minder gevarieerd dan bv. DuoLingo

InTenS test... taalleerapps

Loes van den Heuvel

Babbel

- + Is erg gericht op conversatie
- + Volgens een superbetrouwbaar onderzoek dat door Babbel zelf is uitgevoerd, is de app Babbel de meest efficiënte manier om een taal te leren
- Beperkt aantal talen
- Na één les moet je betalen (dat kan natuurlijk ook je motivatie verhogen; immers, hoe langer je erover doet, hoe duurder het wordt)

Quotes

Gevleugelde uitspraken

“Je mag niet aan de E van Jiska komen” - Thomas

“Als je zes bent moet je al bijna belasting gaan betalen” - Hanne

“Plagieer niks wat een vijf oplevert” - Hans

“Ik dacht dat ‘bruit’ de mannelijke vorm van ‘brunette’ was” - Emma

“Dat is echt de kabouterdans van Spanje” - Matthijs over ‘La Bamba’ van Los Lobos

“Wow ik was even heel confused. Ik dacht dat je met Lange Frans Frans Bauer bedoelde” - Sam

“Duiven zijn echt het afvoerputje van de evolutie” - Simon

“Pim als vrouw, dat is toch ideaal” - Andrea

Filmavond: The Shape of Water

Jayson Koch

De filmavonden van InTenS hebben altijd een taalwetenschappelijk smaakje. De gekozen film dit keer, *The Shape of Water*, gaat dan ook over een vrouw die in een geheime overheidsfaciliteit een vismonster / visman leert kennen en verliefd op hem raakt terwijl ze hem gebarentaal leert. Het is dan ook heel jammer dat dat laatste juist het minst geaccentueerde deel was van de film, vooral omdat dat het meest interessante deel was. Ondanks de teleurstelling hierover was de avond toch niks anders dan interessant te noemen. Hier dan maar mijn review.

Plot

Je weet al waar het over gaat. Als je een beetje nadenkt over hoe het af zou kunnen lopen, dan schiet je waarschijnlijk al in de roos. Van plottwists valt namelijk niet echt te spreken.

Score: Hoe zag je dat nou niet aankomen? / 10

Kindvriendelijkheid

Deze film is veel grafischer dan men dacht. Bijna iedereen was geschokt door de dingen die telkens op het scherm kwamen. Best grappig eigenlijk, want de kindvriendelijke sfeer werd eigenlijk al meteen gezet en dan nog was het keer op keer weer verbazingwekkend als er wat gebeurde, vooral in het water. Ohja, er waren ook heel erg bloederige scenes, als dat wat uitmaakt.

Score: Iedereen hier is ouder dan 18 toch? / 10

Gedenkwaardigheid

Hoe kan ik de geweldige Russische wetenschapper, die alles doet voor de wetenschap, ook wel bekend als het (enige) hoogtepunt van de film, nog niet genoemd hebben; of het zwart-witte zing-en-dansnummer dat uit het niets komt en je laat denken dat je in slaap bent gevallen en een nachtmerrie hebt, want dit kan toch niet zo uit het niets gebeuren. Alles bij elkaar een film die zeker niet snel te vergeten is.

Score: Kon ik het beeld maar sneller van mijn netvlies krijgen / 10

Meer dan alleen letters

Dennis Joosen

Op een bescheiden assortiment aan leestekens en symbolen na, bestaat de inhoud van deze M'ntaal voor het overgrote deel uit verschillende combinaties van slechts 26 tekens en variaties daarop. Inderdaad, de letters van het alfabet, of specifieker, het Latijnse alfabet zoals dat gebruikt wordt voor het Nederlands. Het a-b-c is voor velen van ons het eerste wat we voor de geest halen als we nadenken over wat lezen precies inhoudt. En dat is niet vreemd, omdat het Latijnse alfabet naar schatting door 70% van de wereldbevolking gebruikt wordt, waaronder voor de grootste lingua franca van de wereld: het Engels. Voor wie de vertrouwde 26 letters inmiddels een beetje beu is, valt er gelukkig meer te ontdekken.

Schriftsystemen zijn eigenlijk altijd verbonden aan een of meer gesproken talen. Het niveau waarop de schrifteenheden (grafemen) van een systeem gekoppeld zijn aan elementen in een gesproken taal is voor een groot deel bepalend voor de kenmerken van het schriftsysteem. De meeste systemen zijn fonografieën, schriftsystemen waarin een grafeem een fonologisch element weergeeft. In een alfabet is dit element een foneem, wat betekent dat elke letter (en soms ook een combinatie van letters) staat voor een bepaalde klinker of medeklinker. Omdat deze klanken de kleinste fonologische elementen zijn die bij verwisseling tot een andere woordbetekenis kunnen leiden, heeft een alfabet relatief weinig grafemen nodig om de hele taal te kunnen representeren; een typisch alfabet heeft 20 tot 35 letters. Daarnaast zijn die letters over het algemeen niet erg complex: de hoofdletters van het Latijnse alfabet kunnen in principe geschreven worden met minimaal één ononderbroken lijn (bijv. C, I, J, O, S, U) en maximaal vier (bijv. E, M, W).

Veel bekende alfabetten hebben letters die op elkaar lijken of zelfs identiek zijn, omdat ze een gemeenschappelijke voorouder hebben. Het Latijnse en Cyrillische alfabet (dat voor veel Slavische talen gebruikt wordt) zijn bijvoorbeeld allebei afgeleid van het Griekse alfabet. Een voorbeeld van een alfabet dat onafhankelijk hiervan ontwikkeld is, is het Koreaanse

Meer dan alleen letters

Dennis Joosen

Hangul – 한글 –, een alfabet waarin letters gegroepeerd worden in een blok per lettergreep. Het is bovendien interessant omdat de vorm van de letters ook informatie geeft over de fonologie op een nog lager niveau dan dat van fonemen. Zo bevat elk van de volgende Hangul-letters een (bovenste) horizontale lijn, wat weerspiegelt dat ze allemaal een plosief representeren: ㄱ [k], ㄲ [tɕ], ㅋ [t], ㆁ [tʰ].

Hoewel de grafemen in een alfabet fonemen weergeven, is de relatie tussen een grafeem en foneem afhankelijk van het alfabet in kwestie niet altijd een-op-een. In de literatuur wordt in dit geval gesproken over verschillen in ‘orthographic depth’. Het Servo-Kroatisch en het Italiaans houden zich netjes aan de regels (‘orthographically shallow’), maar het Engels is een beruchte spelbreker (‘orthographically deep’); denk maar aan de lettercombinatie ‘ough’ die volgens het internet in de volgende korte tekst op tien verschillende manieren uitgesproken dient te worden:

“I **thought** it would be **rough** to **plough** **through** the **slough**, **though** it was falling into the **lough** that left me **thoroughly coughing** and **hic-coughing**.”

In het Arabisch wordt de directe grafeem-foneemrelatie op een andere manier geschonden. Het is een ‘abjad’, wat betekent dat in de meeste teksten voor volwassen lezers woorden in het schrift alleen door hun medeklinkers vertegenwoordigd worden. Klinkers kunnen toegevoegd worden door middel van diakritische tekens, maar dit is optioneel. De naam voor de Arabische taal, die hoort te worden uitgesproken als [ʔalʕaraʕbija], wordt daarom het vaakst geschreven met alleen de letters ا ل ر ع ل ا ة ي ب ر ع ل ا ة, die staan voor de medeklinkers ʔ-l-ʕ-r-b-j. Een ander voorbeeld van een abjad is het Hebreeuwse schrift – ת י ר ב ע –.

Ook een ‘abugida’ verschilt van een alfabet op het punt dat medeklinkers en klinkers niet gelijkwaardig zijn. Zoals in een abjad staan de medeklinkers centraal en zijn klinkertekens aanvullingen op de medeklinkertekens, maar anders dan in een abjad worden de klinkers wel altijd

Meer dan alleen letters

Dennis Joosen

geschreven. Dit kun je zien in het Devanagari (een schrift dat gebruikt wordt voor talen in India en Nepal): de samengestelde letters क (ki), कु (ku), के (ke) en को (ko) delen allemaal क, de letter k(a).

Omdat letters in een abugida op deze manier lettergrepen weergeven, wordt dit type schrift ook wel ‘alphasyllabary’ genoemd. Een echt syllabisch schrift – zoals de Japanse kana – verschilt hiervan doordat lettergrepen daarin geschreven worden zonder dat de fonemen waar ze uit bestaan los van elkaar herkenbaar zijn in het grafeem. Zo is n de Japanse hiragana き (ki), く (ku), け (ke) en こ (ko) geen gemeenschappelijk onderdeel te herkennen dat voor de ‘k’ staat.

Het laatste type schriftsysteem, het logografische schrift, staat het verst van ons vertrouwde alfabet af, omdat het geen fonografie maar een morfografie is. Dit betekent dat elk van de grafemen in de eerste plaats een betekenisvol morfeem weergeeft en slechts indirect de uitspraak van dat morfeem. Een bekend voorbeeld van een logografisch schrift is het Egyptische hiërogliefenschrift, maar het enige logografische schrift dat momenteel nog in gebruik is in de wereld is het Chinese schrift (en wat daarvan afgeleid is). Omdat talen over veel meer morfemen beschikken dan mogelijke lettergrepen en fonemen, zijn de Chinese karakters – vooral voor buitenstaanders – erg complex. Voor een goede leesvaardigheid in het Chinees moet een volwassen lezer ongeveer 5.000 karakters kennen, die uit slechts één lijn kunnen bestaan (bijv. — ‘één’) maar soms ook uit 29 (bijv. 鬱 ‘depressie’).

Maar waarom zo ingewikkeld als we weten dat het makkelijker kan? Dat heeft waarschijnlijk te maken met de fonologische eigenschappen van het (Mandarijn) Chinees. Waar het Engels meer dan 8.000 mogelijke lettergrepen omvat, heeft het Chinees er maar 1.200 en omdat de meeste morfemen bovendien monosyllabisch zijn, zijn er veel homofone woorden. Het Chinees opschrijven in een alfabet zou daarom tot veel meer ambiguïteit en contextafhankelijkheid leiden dan in het Nederlands of het

Meer dan alleen letters

Dennis Joosen

Engels. Een schrift waarin morfemen met dezelfde uitspraak er anders uitzien biedt dan uitkomst.

De schaduwzijde hiervan is dat de Chinese karakters, in scherp contrast met het Latijnse alfabet, nauwelijks systematisch informatie bieden over de uitspraak van woorden. De afzonderlijke elementen in karakters geven geen opeenvolging van fonologische elementen weer zoals letters in alfabetisch gespelde woorden dat doen. Geheel oninformatief zijn ze echter ook niet. De meerderheid van de karakters bestaan uit een combinatie van een semantische ‘radicaal’ en een fonologische ‘radicaal’. Semantische radicalen duiden de betekenis categorie aan waar een morfeem/woord toe behoort – zoals 氵, dat voor ‘water’ staat, in het karakter 河 ‘rivier’ – en fonologische radicalen geven een aanwijzing over de uitspraak – bijvoorbeeld hoe 毛, dat uitgesproken wordt als /máo/, als onderdeel van 牦 aangeeft dat dit karakter ook als /máo/ uitgesproken moet worden. Door historische ontwikkelingen zijn deze radicalen alleen niet altijd even betrouwbaar meer. Semantische radicalen geven in 80% van de gevallen nog een correcte aanwijzing over de betekenis van een karakter, maar fonologische radicalen leiden in minder dan 40% van de karakters tot de juiste uitspraak, waardoor er bijvoorbeeld 15 karakters zijn die uitgesproken worden als *mǎ*, zonder dat die allemaal een gemeenschappelijke component hebben: 吔 喇 忙 框 馮 犴 獮 玛 码 蚂 吗 马 馬 嗎 妈.

Het interessante aan al deze verschillen tussen schriftsystemen is dat ze mogelijk van invloed zijn op het leesproces. Als je in een bepaald schrift hebt leren lezen, kan dat resulteren in een voorkeursstrategie voor woordherkenning tijdens het lezen die je vervolgens ook toepast op andere schriftsystemen, ongeacht of dat efficiënt is of niet. Of lezers die gewend zijn aan het Latijnse alfabet als gevolg van hun leeservaring ook bij het herkennen van woorden in een logografisch schrift zoals het Chinees proberen karakters mentaal om te zetten naar een fonologische representatie, stond bijvoorbeeld centraal in mijn scriptieonderzoek. Als dat iets is waar je in geïnteresseerd zou zijn, laat het me dan vooral weten :)

In het plakboek

FNWI-gala en InTenS lustrumgala

In het plakboek

FNWI-gala en InTenS lustrumgala

Batavierenrace

Simon Claassen

Op 21 april was het weer tijd voor mijn favoriete studentenactiviteit van het jaar, de Batavierenrace, bij sommigen ook wel bekend als de Bata of de BataBierenrace. Voor degenen die het niet kennen, wat ik me amper kan voorstellen: de Batavierenrace is een estafetteloop voor studenten die van Nijmegen naar Enschede loopt, in totaal zo'n 175 km verdeeld over 25 etappes. Het is de grootste estafetteloop ter wereld en het grootste studentensportevenement van Nederland. Ook is het eindfeest van de Batavierenrace het grootste studentenfeest van de Benelux.

Ook dit jaar was InTenS weer aanwezig bij deze spannende race, samen met SVN van Nederlands en de squashvereniging Boosters. Nadat we met een groepje onze allereerste loper, Mijke, hadden aangemoedigd bij de start van de race op de Grote Markt, vertrokken we vervolgens ploeg voor ploeg om onze etappes te lopen. Ik zat ditmaal zelf in de ochtendploeg, de enige ploeg waar ik nog niet in had gezeten. Dit betekende dat ik met mijn ploeg vanuit Nijmegen naar Ulft vertrok, om hier het stokje (en het busje) over te nemen van de nachtploeg. Ik mocht de ochtendploeg aftrappen en dus na het startschot de eerste etappe lopen, terwijl mijn medeploegleden met het busje vertrokken. Nadat iedereen uit onze ploeg had gelopen, kwamen we aan bij het wisselpunt in Barchem, waar de middagploeg het busje van ons overnam en we met de bus naar Enschede vertrokken.

Daar kwamen we de nachtploeg weer tegen, die al een poosje op de camping waren en al een deel van de tenten hadden opgezet. Nu was het tijd om te relaxen, lekker te douchen en te genieten van het heerlijke weer. Nadat we onze laatste loper hadden aangemoedigd bij de finish en lekkere pizza's hadden verorberd met wat biertjes erbij, was het nu tijd voor het eindfeest, oftewel lekker losgaan in de grote feesttenten op de campus of wat danspasjes wagen bij de lekkere technodeuntjes in de UB. Nadat we de volgende dag wakker werden gemaakt door kerkklokken die Marco Borsato's "Dromen Zijn Bedrog" luidden, was het tijd om weer de trein naar huis te pakken en zat er weer een zeer geslaagde Batavierenrace op!

Gebarentaalcursus

Marjolein de Groot

Ik zou graag wat van de kennis van Onno doorgeven aan jullie, maar gebarentaal is juist een taal die zich niet laat vangen in Latijnse tekens. Ook tekeningen zullen niet volstaan, aangezien de taal zeer dynamisch is en ook gretig gebruikmaakt van gezichtsexpressie. Jullie zullen het dus moeten doen met mijn in Nederlands geschreven impressie van de cursus.

Nadat we met Onno hadden besloten dat we een beginnetje wilde maken aan het leren van NGT, praatte hij niet meer. Hij gebaarde ons zijn naam: met beide handen een O maken van duim en wijsvinger en die een aantal keer tegen elkaar duwen. Vervolgens spelde hij zijn naam met het letterspel-alfabet. Met een slide met daarop alle letters uitgebeeld volgens het letterspelalfabet was het de beurt aan ons. Sam kon zich gelukkig prijzen met haar korte naam, terwijl ik toch wat meer moeite moest doen om mijn hele naam te spellen. Toen iedereen zijn naam gespeld had, was de ban op spreken verbroken en legde Onno uit dat het hele gebied waar de armen konden komen de gebaarruimte is en dat gebaarders vaak genoemde woorden, zoals personen, in die ruimte plaatsen en daar later weer naar refereren. Zowel de gebaarder als de kijker kan goed onthouden wat/wie waar in de gebaarruimte staat. In dat opzicht blijkt dus wel dat gebaarders vaardigheden beschikken die horenden vaak niet bezitten. Zo zijn gebaarders ook gevoeliger voor beweging in hun omgeving, omdat iemand hen zou kunnen aangebaren.

Helaas voor Onno en de gebarendencommunity is er niet veel meer blijven hangen dan de weekdays en 'wij koffie drinken?'

Kroegentocht

Jiska Koemans

Het is weer tijd voor mijn inmiddels toch wel vaste rubriek: de kroegentocht! Ook al bestaat mijn leven (en dat van jullie vast ook) momenteel uit heel veel deadlines, colleges en werk, af en toe is het natuurlijk gewoon tijd voor ontspanning. Dus, daar gingen we, op woensdag 11 april, gezellig spelletjes spelen in een paar van de leukste kroegen van Nijmegen. We begonnen met zijn allen in Shamrock, waar we werden ingedeeld in groepjes. Mijn dreamteam bestond uit 4 powervrouwen: Sophie, Natasja, Suzanne die bij kroeg 3 aansloot, en ikzelf. Na een snel biertje genuttigd te hebben in Shamrock begaven we ons naar de eerste kroeg: het (denk ik) welbekende Samson. In Samson wachtten Renée en Thomas ons op met een simpel, maar vermakelijk spelletje. Ieder van ons ('ons' bestaat hier dus nog uit Sophie, Natasja en ik) kreeg twee letters toegewezen, die alleen aangeraakt mochten worden door hun tijdelijke eigenaar. Vervolgens was het de bedoeling dat we door te schuiven met onze letters zoveel mogelijk woorden zouden maken. Deze mochten echter maar uit vier letters bestaan, en het was af en toe enigszins discutabel of woorden wel echt meetelden (Anne en Kate mochten bijvoorbeeld niet meedoen). Aan het eind van het spel dachten we een flink aantal verzameld te hebben (geen idee meer hoeveel, maar het waren er echt wel veel), maar we waren natuurlijk de eersten, dus nooit te vroeg juichen. Desalniettemin vervolgden we met goede moed onze weg naar kroeg nummer twee.

Kroeg nummer twee was In de Blaauwe Hand, het oudste café van Nijmegen – het bestaat namelijk al sinds 1542 – en heel toevallig ook een van mijn lievelingskroegen (verder kom ik nooit in een kroeg hoor). Dit is de enige kroeg in Nijmegen die ik ken waar ze Duvel Groen verkopen, een van mijn lievelingsbiertjes (nee, echt, ik kom niet vaak in de stad). Goed, klaar met de verkooppraatjes en terug naar de kroegentocht: in In de Blaauwe Hand wachtten Pim en Hanne ons op met een volgend spel, namelijk Wie ben ik?. Voor degenen die het niet kennen: je plakt een blaadje waarop staat wie je bent ergens op je hoofd zodat je zelf niet kan zien wie je bent en zodat je voor schut staat in een stampvolle kroeg, en

vervolgens stel je ja-/nee-vragen, waarop de rest moet antwoorden met, inderdaad, ja of nee. Zodra je vraag beantwoord wordt met nee is het de beurt aan de volgende, en je moet in zo min mogelijk beurten raden wie je bent. Afgezien van de moeilijke geschiedenispersonen die Natasja op haar hoofd kreeg (Karel de Grote is moeilijker te raden dan je denkt) ging ook dit spel ons vrij goed af – dachten we (zien jullie al waar dit heengaat?).

Onze reis eindigde bij Moenen, waar Suzanne ons team kwam versterken en Lennart en Sam plaats hadden genomen met een verrassend eindspel: een pubquiz. En niet zomaar één, want waar het bij een standaard pubquiz absoluut niet getolereerd wordt dat men de telefoon gebruikt, was het bij deze pubquiz juist een vereiste. We kregen een opdrachtvel waarop verschillende, op het eerste oog misschien wel onmogelijke vragen waren genoteerd, welke wij mochten beantwoorden met behulp van elke denkbare hulplijn. Onder het genot van een heerlijke Disaronno Sour (Sam, bedankt voor het introduceren van dit geweldige drankje) begonnen we onze queeste met onze telefoons in de aanslag. Met behulp van Google (Reverse Image Search), vriendjes die van politiek houden, rekenmachines, gezond verstand (dat ons faalde) en fanatiek enthousiasme poogden we zoveel mogelijk vragen juist te beantwoorden. Of het ons gelukt was wisten we niet, maar toen onze tijd op was wisten we twee dingen wel zeker: Disaronno Sour is ons nieuwe favoriete drankje en dit was tot nu toe een van de leukste spellen door ons gespeeld tijdens een kroegentocht.

Na dit enerverende eindspel begaven we ons allemaal naar buiten voor de prijsuitreiking. Ondanks dat we dachten dat we het toch best goed er vanaf gebracht hadden, bleek helaas dat wij als laatste geëindigd waren. Dat zorgde er echter zeker niet voor dat we minder genoten van de avond, want wat was het een leuke! Bedankt allemaal, voor weer een geweldige kroegentocht, en hopelijk wordt de volgende weer net zo leuk!

Scavengerhunt

Pim Klaassen

Op 8 mei was het weer tijd voor een InTenSe scavengerhunt. Net als vorig jaar was het ook dit jaar weer een prachtige zomerse dag, ideaal om gekke, leuke, smerige en beschamende opdrachten uit te voeren. Om 15:15 werd gestart op Plein 1944, waarna drie teams, bestaande uit uiterst enthousiaste deelnemers, tweeënhalf uur kregen om zoveel mogelijk van de 88 opdrachten in te sturen. Van iedere voltooide opdracht moest het groepje een foto of filmpje naar een van de drie leden van de vakkundige jury sturen, waar de inzending werd beoordeeld.

Dit jaar was ik geen deelnemer maar een van de vier juryleden, waardoor ik mede de eer had om alle leuke inzendingen te beoordelen. De ene inzending was nog gekker en creatiever (en soms smeriger) dan de vorige. Een aantal opdrachten werden met veel plezier door alle groepjes uitgevoerd, zoals de opdrachten 'sla een groepsgenoot' en 'doe een meme na'. Ook kregen we van ieder groepje een uiterst romantische zwangerschapsfoto toegestuurd. Sommige opdrachten werden slechts door een van de teams uitgevoerd. Zo waagde een van de groepjes zich aan een broodje softijs met mayonaise, maakte een ander groepje een minidocumentaire à la Freek Vonk en kregen we van weer een ander groepje een interview toegestuurd met een toevallige voorbijganger over het belang van bijen. Helaas maakte een team de ernstige fout om de opdracht 'maak een filmpje waarin je zegt dat je voor Vitesse bent' in te sturen, waarvoor zij in de puntentelling op een gepaste manier bestraft zijn.

Het mooie weer, de enthousiaste teams en de leuke opdrachten zorgde voor een erg leuke activiteit. De scavengerhunt was ook dit jaar weer zeer geslaagd!

De afgelopen paar maanden heb ik stage gelopen op het Max Planck Instituut en het Donders Instituut. Wie ook mijn stukje in deze m'ntaal gelezen heeft over mijn semester in Canada, weet dat ik hier geïnteresseerd geworden ben in de neurologische kant van de Taalwetenschap. Ik dacht eerst dat het moeilijk zou zijn om een brug tussen de Neuroscience en Taalwetenschap te vinden, maar toen ik terugkwam kregen we Neurolinguïstiek als vak en dit lijkt me nu de perfecte brug.

Tijdens een gastcollege bij Neurolinguïstiek, kwam een vrouw wat vertellen over verschillende onderzoeksmethoden. Ik vond het meteen heel interessant en besloot contact met haar te zoeken en haar te vragen naar stagemogelijkheden. Het leek me leuk om een oriënterende stage te doen, zodat ik meer kennis kan krijgen over wat er allemaal te doen is op dit gebied. Ik kreeg al snel een mailtje terug waarin ze vertelde dat ze zelf niet op zoek was, maar dat ze mijn mail aan haar collega's had doorgestuurd. Een paar dagen later kreeg ik reactie van een van haar collega's, die wel op zoek was naar een stagiaire. Ik maakte een afspraak met haar en ging daarheen met het idee dat ik misschien na de zomer daar stage zou kunnen lopen (dat had ik ook in de mail gezet). Bij het gesprek was het echter wel duidelijk dat ze eigenlijk al per direct opzoek was naar iemand die haar wilde assisteren met EEG projecten. Dus ja, waarom ook niet? Al meteen dezelfde dag keek ik mee met een EEG experiment. De participant krijgt dan (voor wie dit niet kent), om de hersenactiviteit te meten, een soort badmuts met elektroden op en om het beter te laten geleiden, moet er nog een soort gel met een botte naald in gespoten worden. Het experiment was met 64 elektroden, dus het is best veel werk om dat allemaal in je eentje te moeten doen.

Zo heb ik haar een paar keer geholpen en daarna stelde ze me voor aan een paar van haar collega's. Op die manier ben ik met veel mensen in contact gekomen. Uiteindelijk heb ik met 4 verschillende grote projecten mogen helpen. Drie ervan waren met EEG en een van die projecten ging

over de invloed van hersenstimulatie (tACS) op de taalperceptie. Dit werd onderzocht met behulp van de tACS en fMRI. Ik vond het ontzettend gaaf om hieraan mee te mogen helpen. Na het een paar keer gezien te hebben, kreeg ik ook de kans om zelf alles te doen terwijl de onderzoeker er gewoon bij zat voor als ik vragen had. Daarnaast heb ik ook de mogelijkheid gekregen om mee te lopen met onderzoeken met MEG en Virtual Reality, wat ook heel leuk was om bij te zijn. Ik heb zelf ook als participant mogen meedoen met het VR experiment. Het is sowieso heel interessant om een dagje mee te lopen met een onderzoeker, om zo meer over hun eigen onderzoeken te horen en ideeën te krijgen over wat er allemaal is in dit veld. Een ander voordeel aan meegelopen te mogen hebben met verschillende onderzoekers, is dat ze (bijna) allemaal de master Cognitive Neuroscience hebben afgerond of bezig zijn met hun masterscriptie. Ik wil ook deze master volgen in de toekomst en daarom was het heel interessant om te zien waar zij allemaal mee bezig zijn.

Omdat ik natuurlijk zelf geen onderzoeker ben, ben ik niet verantwoordelijk voor het onderzoek. Ik hoefde er dus niet altijd bij te zijn en het was voor de onderzoekers alleen maar fijn als ik er wel bij kon zijn, maar in principe konden ze het ook alleen doen (het kostte dan alleen wat meer tijd). Het voordeel was dat ik niet heel veel uren per week mee hoefde te helpen, eigenlijk zo veel als dat ik zelf wilde, en daardoor nog genoeg tijd had om mijn vakken te volgen. Van een aantal onderzoekers kon ik online hun rooster bekijken dus dan kon ik zien wanneer zij participanten hadden en dan kon ik zelf inplannen wanneer ik tijd had om mee te helpen. Het was een super leuke en interessante stage en ik heb veel geleerd. Ik was natuurlijk wel afhankelijk van participanten, dus ik maakte hele onregelmatige uren. Ik vond dit zelf wel fijn, maar ik kan me ook voorstellen dat sommigen het fijn vinden om een beetje regelmaat in hun rooster te hebben. In ieder geval had ik niet verwacht dat er zo'n mooie stage uit een mailtje zou komen, maar ik ben blij dat ik dat heb gedaan.

Misschien herinneren jullie je van een aantal m'ntaals geleden nog dat Google stiekem een postmodernistische poëet is. Als je een onafgemaakte zoekopdracht intikt, komen er soms erg diepe teksten uit de suggesties rollen. Maar Google uit zijn neiging tot dichten nog op een andere plek, namelijk in de Translate functie. Je moet er hier wel iets meer moeite voor doen, maar in plaats van oneliners komen er wel meteen complete bundels uit. Het recept voor een gedicht: neem een mooie tekst, gooi die in Translate. Vertaal vervolgens je tekst naar een willekeurige taal. Kopieer de vertaling en gebruik die weer als input om naar een nieuwe taal te vertalen. Herhaal dit een aantal keer, vertaal als laatste weer terug naar je begintaal en voilà, een prachtig gedicht. Speciaal voor jullie heb ik Google Translate al hard aan het werk gezet en een aantal mooie gedichten geschreven.

Lange tijd waren de vier landen
consistent
Maar alles veranderde toen aan-
vallers aanvielen
Alleen symbolen, origineel van
vier tekens, kunnen ze stoppen
Maar wanneer de wereld wil, is
het weg

Wij zijn geen buitenaardse
wezens in de wereld
Je kent het principe en ik doe het
Ik heb een totale verbintenis
Je krijgt geen andere mensen

Links: Avatar opening sequence, vertaald van Engels -> Bosnisch -> Ijslands -> Perzisch -> Catalaans -> Lao -> Nederlands

Rechts: Eerste couplet van Never Gonna Give You Up, vertaald van Engels -> Hongaars -> Indonesisch -> Pashto -> Baskisch -> Bulgaars -> Nederlands

Volgende pagina: Het InTenSlied, vertaald van Nederlands -> Fins -> Oezbeeks -> Tagalog -> Arabisch -> Zweeds -> Hawaïaans -> Nederlands

InTenS internet

Nikki van Gasteren

Taalwetenschap
Dit is ons onderzoek
Er is geen schuld
Bij de rijken
We hebben de tekst onderwezen
We zullen blij zijn
Het teken van het merk
Een vreselijke uitkomst, een man

InTenS, InTenS
Morphemes, spreker
Kijk niet naar “d” en “t”
Want het is geschreven
InTenS, InTenS
Werk en ervaring
Verspreid de inhoud, trefwoorden en cijfers
En InTenSie?

Jake II
Centra van het veld
Zijn dood
Er zijn veel woorden
InTenS is niet op de hoogte
Het klopt
De IPA is beschikbaar op onze lijst
Beschrijf de regels

InTenS, InTenS

...

PRO DROP

Lezing Luis Miguel

Simon Claassen

Ook dit jaar gaf Luis Miguel weer een lezing voor InTenS, ditmaal op 31 mei, en ook dit jaar was het weer aan mij de eer om hier een stukje over te schrijven. Ongeveer een kwartiertje voor aanvang van de lezing zat ik nog even rustig te werken op Luis Miguels kantoor, mijn stageplek. Ineens komt Luis Miguel binnenlopen met de vraag of ik even zijn handouts kan printen. Dat doe ik wel even snel, dacht ik. Maar nee hoor, de printer rook natuurlijk dat we haast hadden en besloot vast te lopen. Nadat Luis Miguel alvast vooruit was gefietst om zijn lezing te beginnen en ik de printer weer aan de praat had gekregen, mocht ik lekker in sneltreinvaart van het Max Planck Instituut naar het Erasmusgebouw rennen in de brandende zon, want ik had toen natuurlijk net weer geen fiets.

Maar goed, toen ik eenmaal flink bezweet was aangekomen bij de lezing en de handouts had uitgedeeld, kon de pret beginnen! Luis Miguel begon zijn lezing door een stukje van een TED-talk te laten zien. Deze TED-talk was van Lera Boroditsky en ging over taal en hoe taal onze manier van denken beïnvloedt. In haar lezing vertelt ze dat de taal die mensen spreken van invloed is op hun manier van denken. Ze geeft hierbij een aantal voorbeelden van speciale talen, zoals een taal die locatie en richting altijd uitdrukt met absolute termen (west, zuid, etc.), een taal die tijd ordent ten opzichte van de horizon, een taal zonder getallen en een talen die voor veel kleuren geen apart woord hebben. Ze stelde hierbij dat de mensen die deze talen spreken hierdoor anders denken dan wij.

Hoewel het een interessante lezing was, viel hij niet zo in de smaak bij Luis Miguel. Volgens hem denken mensen juist allemaal hetzelfde, namelijk in categorieën, maar uitten we dit alleen anders. Hierna vertelde hij verder over zijn eigen onderzoek naar het Shawi en over de avonturen die ik met hem heb beleefd in het Amazonegebied in Peru. Hij vertelde hoe hij had ontdekt dat het Shawi een gespleten ergativiteit heeft, wat inhoudt dat het in sommige zinnen verplicht is om het onderwerp met een ergatieve naamval te markeren, terwijl het in andere zinnen optioneel of

Lezing Luis Miguel

Simon Claassen

zelfs onmogelijk is. Of er wel of geen ergatieve naamval moet worden toegekend wordt bepaald door de nominale hiërarchie, een hiërarchie met soorten personen en objecten met bovenaan de eerste persoon meervoud en onderaan niet-bezielde objecten (in het enkelvoud) gerangschikt op hoe “betekenisvol” (salient) ze zijn.

Luis Miguel vond echter dat het Shawi de nominale hiërarchie wel volgde, maar in omgekeerde volgorde, wat best een aparte eigenschap zou zijn. Door de taal grondig te bestuderen is hij er echter achter gekomen dat de hiërarchie toch klopt en dat het Shawi hierin toch niet zoveel verschilt van andere talen als hij eerst dacht. Dit sluit natuurlijk aan bij zijn mening over de lezing van Lera Boroditsky. Hij vindt namelijk dat talen eigenlijk helemaal niet zoveel van elkaar verschillen en dat talen toch vaak dezelfde onderliggende structuur hebben. Ik vond het erg interessant om te zien hoe Luis Miguel zijn visie op taal deelde met mijn medestudenten en volgens mij spreek ik namens iedereen als ik zeg dat het een erg boeiende lezing was!

Pluimen II

InTenSe complimentjes

Een pluim voor...

Inge, Suzanne en Sam, omdat ze het stokje van ons overnemen - de OpCo

De reiscommissie, omdat ze zoveel moeite hebben gestoken in het organiseren van de studiereis - Manon

Helen, omdat ze zoveel werk doet en overneemt op het moment - het XVe bestuur

InTenS T.W.I.S.T.ed

Sam Theunissen & Simon Claassen

Sam: Juni begon met een activiteit waar van onze zustervereniging T.W.I.S.T. uit Leiden een wereldtocht voor aflegde. Door vertraging haalden ze helaas het eerste onderdeel van de dag niet - een lezing van Marc van Oostendorp over kunsttalen - maar gelukkig konden wij er zelf wel bij zijn! De lezing ging over de historie van kunsttalen en bekende voorbeelden ervan, zoals natuurlijk het Esperanto. Daarnaast waren er nog meer bekende talen die werden behandeld, zoals het Klingon (bekend van Star Trek) en het Spokaans: de moedertaal van de inwoners van, jawel, Spokanië. Van deze talen hebben jullie ook vast wel eens gehoord. Maar kennen jullie ook het Volapük (Volapüks voor 'wereldtaal'), dat aan het eind van de 19e eeuw ongelooflijk populair was? Of het Solresol, waarin de fonemen kunnen worden uitgedrukt in zeven muzieknoten, in gesproken syllaben, in de zeven kleuren van de regenboog, in gebaren...? Nee, die kende ik ook niet. Wel superinteressant, hè? Ja, vind ik ook.

Simon: Na de lezing was het 's middags tijd voor een crazy 88. Aangezien ik hier graag bij wilde zijn om mijn vrienden uit Leiden weer te zien, sprintte ik met de fiets van mijn huisgenoot (want ik had nog steeds geen fiets) weg van al mijn verantwoordelijkheden en naar Plein 1944, waar ik te horen kreeg dat mijn groepje al vertrokken was naar de Primark. Aldaar vond ik mijn medegroepsleden, die net lekker aan het crossdressen waren. We vervolgden onze weg en voerden een groot deel van de gekke opdrachten uit. Zo maakten we een bandfoto, aten we gras, wasten we af bij een snackbar, renden we naar het midden van het Keizer Karelplein en deden we een spagaat. Ook kwamen we een andere groep tegen uit Eindhoven die toevallig ook een crazy 88 aan het doen waren. Zij hielpen ons om een zo groot mogelijke kring te vormen. In ruil daarvoor moesten wij hen ook helpen met een opdracht. Hiervoor moest ik bovenop een menselijke piramide een bacootje atten (ja, was leuk). Ook wilden onze Leidenaren natuurlijk op z'n Nijmeegs een discodel eten, waar ze erg van leken te genieten. Om de dag af te sluiten gingen we na de crazy 88 lekker eten en naborrelen bij van Ouds!

Interview met... Esther Janse

Katarina Laken

Waar kom je vandaan?

Ik ben geboren en opgegroeid in Zeeland, op Walcheren. Later heb ik nog in Leiden gewoond, Eindhoven, Deventer, en nu woon ik hier.

Waar kennen onze lezers je van?

Ze kennen mij van Linglab 1 en 3, TSP en spraakinhoudelijke cursussen, als docent.

Waar houd je je verder zoal mee bezig?

Met TSP! Ik heb jarenlang een aanstelling gehad waarbij ik veel onderzoek deed, maar nu ligt de focus vooral op onderwijs. Het onderzoek ging altijd over spraakonderzoek, bijvoorbeeld over de manier waarop sprekers versnellen, en over wat voor effect spreektempo dan weer heeft op de luisteraar, of die kan bijbenen wat er gezegd wordt. Ik heb ook onderzoek gedaan naar de manier waarop sprekers versnellen en hoe je dat in Praat kan doen, en wat een luisteraar prettiger vindt. Heeft hij liever dat een spreker sneller gaat spreken, of dat je dat in Praat versnelt? We hebben ook gekeken naar verschillen tussen leeftijdsgroepen in hoe goed ze spraak verstaan. Dan ging het vooral over de bijdrage van vermindering in gehoor, maar ook over cognitieve factoren. Ik heb ook onderzoek gedaan naar spraakwaarneming bij mensen met afasie.

Heb je nog bijzondere of onverwachte vindingen gedaan hierbij?

Luisteraars hebben liever dat je spraak achteraf versnelt dan dat je dat gaat doen op de manier waarop sprekers dat doen, dat was wel een onverwachte vinding. Praat houdt alle segmentele contrasten goed vast, terwijl de meeste sprekers dat eigenlijk niet goed kunnen, met hun trage kaken.

Interview met... Esther Janse

Katarina Laken

Waar zou je graag nog eens onderzoek naar willen doen?

Voor de toekomst wil ik meer gaan kijken naar spraakproductie en -waarneming bij mensen met Parkinson. Verder denk ik dat we heel weinig weten over of en hoe spraakproductie samenhangt met hoe je jezelf hoort spreken. Dus ik zou ook heel graag nog verder onderzoek doen naar wat er aan je spraakproductie verandert als je gehoor verandert.

Hoe ben je hier terechtgekomen?

Ik heb Engels gestudeerd in Leiden. Binnen Engels was ik heel erg vrij om veel taalkunde te gaan doen, dus aan het eind van mijn studie ben ik bijvakken fonetiek gaan doen in Utrecht. In die tijd was fonetiek nog een aparte studie, dat kon alleen in Utrecht. Dat was dus een beetje het Walhalla voor iedereen die in spraak geïnteresseerd was. Ik ben gepromoveerd in Utrecht en heb daar een postdoc gedaan. Toen ging ik langzaam richting Max Planck en Nijmegen.

Hoe zou je jezelf omschrijven als docent?

Oei! (lange pauze) Dat is wel lastig. Zal ik iets positiefs zeggen, of iets negatiefs, of van allebei wat? Ik ben denk ik niet de meest spannende docent, maar ik doe mijn best. Ik ben ook betrokken, toegankelijk en ik heb kennis van zaken... zoiets.

Wat was je geworden als je geen taalwetenschapper was geworden?

Toen ik heel klein was dacht ik dat ik parachutespringer wilde worden, maar na enige tijd realiseerde ik me dat het geen baan is, en nu moet ik er ook niet meer aan denken. Ik heb het ook nooit gedaan, dus dat zegt genoeg!

Wat is je favoriete taalwetenschappelijke feitje?

Als ik moet uitleggen wat ik doe, dan zeg ik meestal dat je uit iemands gehoor niet kan afleiden hoe goed hij spraak kan verstaan in lawaai, maar dat is nou niet echt een sappige binnenkomer. Wat me mateloos kan fasci-

Interview met... Esther Janse

Katarina Laken

neren over bijvoorbeeld Parkinson, is dat een spreker kan denken dat hij luid aan het spreken is, maar dat hij een volledig verkeerd beeld heeft van wat hij op dat moment aan het doen is. Dat vind ik echt superboeiend, maar dat is niet echt een leuk feitje. Het is eigenlijk helemaal niet leuk, het is afschuwelijk! Maar wetenschappelijk gezien wel heel boeiend.

Wat doe je naast taalwetenschapper zijn?

Ik hou van sporten: spinning, wandelen, fietsen, zwemmen... En op vakantie gaan!

Wat is je lievelingseten? Mogen we het recept?

De Zeeuwse bolus misschien... maar die kun je ook gewoon bij Albert Heijn kopen! Verder hou ik van Indiaas eten en groente. Wil je echt een recept? Ik zou het niet weten. Ik kook meer een beetje flobberdebobsie.

Wat is je raarste, zeldzaamste of meest onverwachte hobby?

De Allerhande lezen, dat vind ik heerlijk ontspannend! Of kijken naar de verschillen tussen de Allerhande en de Boodschappen.

Je eigen boodschappen?

Nee, er is zo'n ander blaadje. De Allerhande is van de Albert Heijn, maar andere supermarkten hebben ook zulke blaadjes, en ik vind het altijd heel grappig om naar de verschillen te kijken. De Allerhande heeft altijd hele mooie mensen, maar als je naar zo'n ander blaadje kijkt, dan zijn de mensen veel minder perfect. Dat vind ik eigenlijk wel heel sympathiek.

Wat is je beste eigenschap?

Dat moet een ander maar zeggen.

Interview met... Esther Janse

Katarina Laken

Wat wil je studenten Taalwetenschap meegeven?

Zoek binnen de taalwetenschap dát op, waar je het meest warm van wordt, dan komt het vanzelf goed. Dan valt vanzelf wel op z'n plek wat je daarmee kunt.

Tijd voor korte vragen!

Google of Bing? Google.

TV of radio? Geen van beide. Ik kijk bijna nooit tv en luister nooit naar de radio. Wel naar eigen muziek, maar de radio... nee.

Kinderen of huisdieren? Kinderen!

Linglab of inleiding TSP? Doe mij maar TSP, vanwege het onderwerp. Bij Linglab 3 doen we nu een spraakonderwerp, dus dat is even leuk als inleiding TSP. Maar ja, inleiding TSP gaat alleen maar over TSP.

Walcheren of Nijmegen? Allebei.

Tom of Jerry? Oh vreselijk, mijn kinderen kijken daarnaar. Ik kan het niet meer aanzien.

Broca of Wernicke? Wat is dat nou weer voor vraag? *lacht* Allebei intact, alstublieft.

P.S. Uit latere e-mailcorrespondentie waarin we eraan werden herinnerd dat we een belangrijke interviewvraag waren vergeten, is gebleken dat Esther behoort tot team friet.

Een Hoop Taal

Helen de Hoop

Er zijn twintigers die er prat op gaan dat ze het woord *pantalon* niet in de mond nemen. Ze zeggen *broek*. Persoonlijk zeg ik ook nooit *pantalon*, maar ik ga daar niet prat op. Mensen die geen *pantalon* mogen zeggen van de sociale gemeenschap waartoe ze behoren, mogen ook allerlei andere dingen niet zeggen, bijvoorbeeld *pilsje*, *koelkast*, *gebakje*, *toilet*, *overgeven*, *jeuk*. Begrijp me goed. Ik vind *ijskast* ook een prima woord voor een koelkast, maar ik vind het niet beter. De website met taaladviezen van *Onze Taal* geeft me gelukkig gelijk. Als spreker van het Nederlands hoeft je niet per se *taartje* te zeggen. Je mag ook *gebakje* zeggen. Beide zijn correct, vinden ze. Gelukkig maar, want als niemand nog *gebakje* zou zeggen, zou je je met het zeggen van *taartje* niet meer kunnen onderscheiden van de rest. Dat is precies waarom het een beetje sneu klinkt als iemand triomfantelijk vertelt nooit het woord *pantalon* te gebruiken. Volgens het taaladvies is er vooral in de hoogste kringen een afkeer van woorden als *pilsje* en *overgeven*. Andersom denk ik niet dat er in de lagere sociale klassen raar wordt opgekeken als iemand een *biertje* bestelt of zegt dat hij moet *spugen*. Noch zal iemand er aanstoot aan nemen wanneer je vraagt waar de wc is in plaats van het toilet.

Dat ligt een beetje anders wanneer je thuis of op de sociëteit geleerd hebt dat je geen *Eet smakelijk* mag zeggen voor het eten. De meeste Nederlanders hebben namelijk geleerd om dat juist wél te zeggen. Het is vrij gebruikelijk elkaar goede dingen toe te wensen. Welterusten, slaap lekker, goede reis, veel plezier, fijn weekend, werk ze. En dus ook *Eet smakelijk*. Het probleem is vooral dat er geen alternatief is. Als je geen *japon* mag zeggen, dan vervang je het gewoon door *jurk* en geen haan die ernaar kraait. Maar het alternatief voor *Eet smakelijk* is om helemaal niks te zeggen. En dan word je toch gezien als een onbeleefde vlerk die zwijgend op zijn eten aanvalt.

Een Hoop Taal

Helen de Hoop

Je belandt in een beleefdheidsparadox. Stel dat je als iemand die weet hoe het hoort aan tafel zit met iemand die niet weet hoe het hoort. En degene die niet weet hoe het hoort, knikt je vriendelijk toe en wenst je smakelijk eten. Wat doe je dan? Als je niks terugzegt, laat je merken dat je weet hoe het hoort. Maar jammer genoeg weet degene die niet weet hoe het hoort dat niet. Die denkt dat jij niet weet hoe het hoort. Als je inderdaad aan tafel zit met één andere persoon die niet weet hoe het hoort, kun je er dus beter voor kiezen wel *Eet smakelijk* terug te zeggen. Maar dat wordt lastiger als je met meer personen aan tafel zit. Zolang je niet weet of er nog iemand aan tafel zit die wel weet hoe het hoort, kun je met goed fatsoen geen *Eet smakelijk* zeggen, want dan zou die ene persoon die ook weet hoe het hoort denken dat jij niet weet hoe het hoort. Schaamte. Je moet dus wachten tot iedereen aan tafel *Eet smakelijk* heeft gezegd, voor je het met een gerust hart kunt terugzeggen. Maar als je met meer mensen aan tafel zit, valt het waarschijnlijk ook niet op dat je je kaken stijf op elkaar houdt wanneer je tafelgenoten elkaar smakelijk eten toewensen.

Dan kun je je toch nog aan de sociale normen houden. En terwijl je andere mensen geen smakelijk eten wenst, mag je ze gerust uitschelden voor *laag wijf, hoer of slet*.

InTenS

Studievereniging Taalwetenschap

Adres:	Erasmusplein 1 Afd. Taalwetenschap 6525 HT Nijmegen
Website:	http://intens.ruhosting.nl
E-mail:	intens@student.ru.nl
Kamernummer:	E9.27
Bankrekening:	NL64 RABO 0322 5612 48
KvK:	Nijmegen 09139178

Bestuur

Voorzitter:	Sam Theunissen
Secretaris:	Thomas Mijnders
Penningmeester:	Simon Claassen
Commissaris Algemene Betrekkingen:	Marlou Gradussen

Activiteitencommissie

Voorzitter:	Hanne van Uden
Leden:	Joshua Koster Elisabeth Rottier Thomas Mijnders Carlijn van Herpt Lennart van Alem Pim Klaassen Jannick Slotboom

Publicatiecommissie

Voorzitter:	Sam Theunissen
Leden:	Loes van den Heuvel Jiska Koemans Nikki van Gasteren Dennis Joosen Katarina Laken Simon Claassen Manon Willems Marjolein de Groot Jayson Koch